

Pravil Brtník mezi svátkama, když jsem se ptala, kam vyrazíme tentokrát.

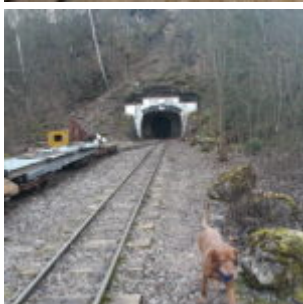
Sedmadvacátýho jsme měli za sebou návštěvu chalupy a Domečku, kdy pozorte, POZORTE!! Jsem to celý komplet odřídila JÁÁÁÁÁÁááááÁÁÁÁÁÁÁÁ!! Z domova na chalupu, z chalupy do Domečku a potom domů už za tmy. Za tmy! Já a za tmy! No ale, vážení, zvládla jsem to. Úplně celý a taky jsem nás celý dovezla až domů. No a den následující byl za odměnu výlet směr ty Bubovice a vyhlídka jakási. To Brtník nspecifikoval, jen dodal, že se mi tam bude líbit, že tam šli před časem s kolegama na jakejsi výlet.

Zapíchli jsme auto a ohařící nadšeně vyhópli z kufru. Před nima ležely louky a čekal na ně les. Začátek cesty jsem znala, do těchhle míst jezdíme už od dob Ešátorových. Ale chodíváme na opačnou stranu. V tomhle směru to probádaný nemám. Hned v úvodu cesty se nám dostalo roztomilýho uvítání v podobě kamínků položených podél cesty ☐

O kus dál za zatáčkou se vyloupnul hornický skanzen-Solvayovy lomy.

K Bubovicím a na vyhlídku

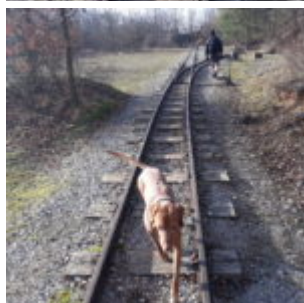
Zdař bůh, Rumíček jde z šichty ☐

a nejen ty!

Že by motivace pro ty, co neplnili plán?

Já byla hlavně ráda, že ohařiska plnili pokyny,

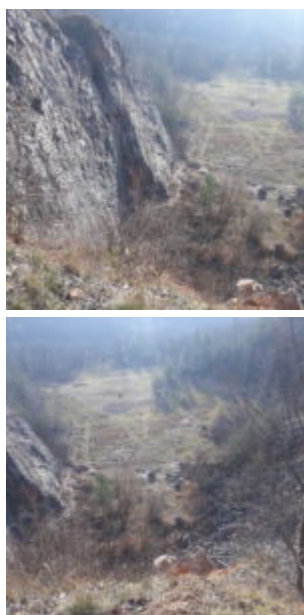

K Bubovicím a na vyhlídku

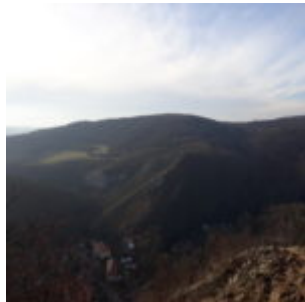
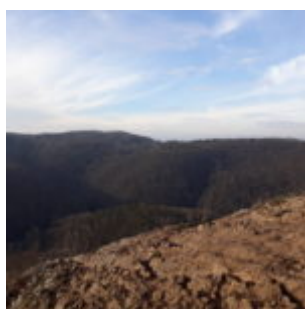

protože ty lomy pod námi, byly dost hluboký.

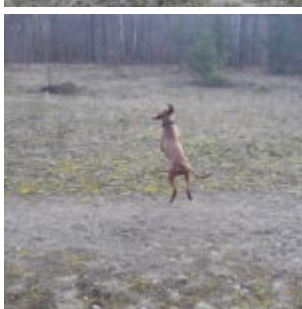
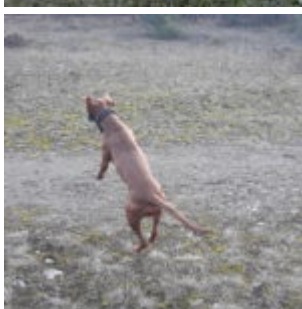
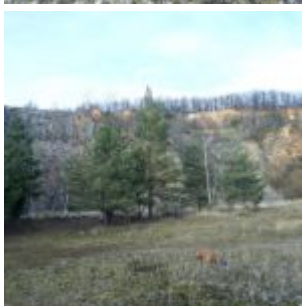

I tak jsme si je potom radši cvakli na vodítka, pro jistotu. Došli jsme na konec kolejí a zapluli zase do lesa a za chvíli na nás čekalo stoupáníčko. V půlce jsme potkali skupinku lidí s obřím černým hafanem na vodítku, cesta je uzoulinká a tak jsme s ohařiskama ustoupili do strany. Aaa dobře jsme událi. Pesan nebyl evidentně jiným psům nakloněn. Jeho majitel nám za prozíravost poděkoval. Zanedlouho jsme vystoupali nahoru a já zjistila, že jsme na vyhlídce, kterou znám jen zespoda. U kříže nad Svatým Janem pod Skalou. Noooo, vejška teda ☐

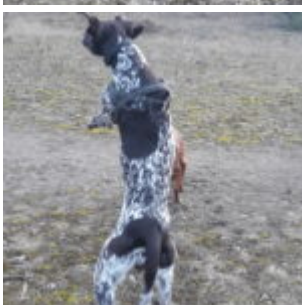
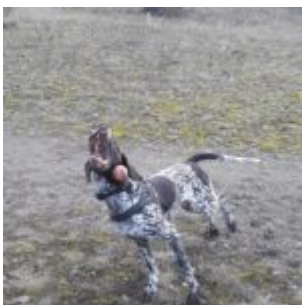
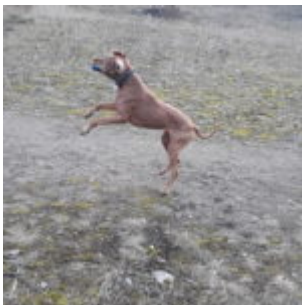

Vyhlídku jsem si na rozdíl od ostatních tedy neužila a připotentovaně jsem se držela hoodně daleko od okraje ☹️ Ale výhledy jsou moc pěkný, to zase jo. O mnoho víc jsem si to užila pak dole. Nakoukla jsem při sestupu do telefěnu a zjistila, že když to švenkneme tadykle tou úzkou stezičkou - pravda s poměrně příkrým sestupem - dostaneme se dolů do lomů, do míst, na který jsme koukali shora.

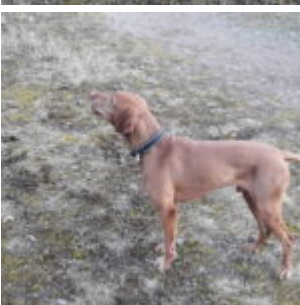
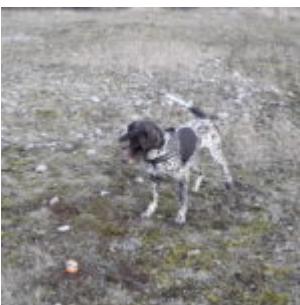
A tady jsme nechali ohaříky řídit s míčkama.

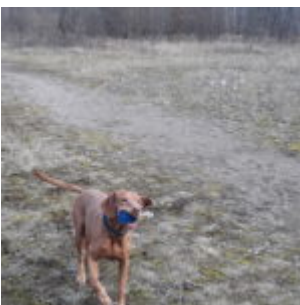
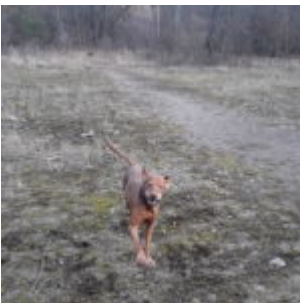
K Bubovicím a na vyhlídku

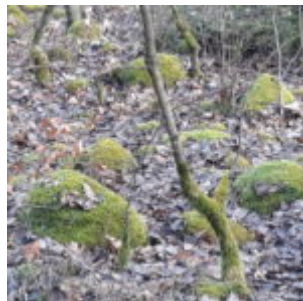
K Bubovicím a na vyhlídku

Když si to pořádně užili, pokračovali jsme dál, takovým trošku začarovaným lesíkem. Moc jsem chtěla zachytit tu spoustu mechových bochánků, který tady jsou, aaale prostě čočka foťáku není tak dokonalá, jako čočka lidského oka, takže..... nic ☐

A tak jsem vám tam aspoň vyfotila zrzavýho modelínu:

Šli jsme lesem a cesta nás nakonec zavedla do míst, kam jsme

chodívali s Ešátorem. A tak jsem si tak vánočně a v tichosti zavzpomínala, jak tady nadšeně lítával, stejně jako teď Rumíček s Taliprtkou. Ta si asi svoje nejhorší dny momentálně vybrala a tak jsme si tuhle prochajdu mohli všichni v pohodě užít tak, jak si to o Vánočkách člověk užít má.